

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
statutárního města Brna

B | R | N | O |

Přehánka

Rozsypal se déšť jdou mraky
v korunách s mlhou
starých lip - a znavené slunce
pod strání si vedou
zní ozvěna na provázku.
dětských hlásků,

Marie Veselá

Zasviť mi ty slunko zlaté

nám může v duchu zaznít ve dnech nadějněho očekávání nových voleb i nové vlády. Při opětovné obavě z možného zklamání zazní v parafrázi „na poslední v politice krok“. Ve vzpomínce na vše to, co předčasně ukončilo dosavadní vládnutí, se vybaví i závěr této písně „usuš však božích slzí tok!“ Bezradnému či lhotejnému voliči, který se rozhodl k volbám nejt, důrazně položíme otázku „komu a čemu tím prospěješ?“

Nelze se mu však divit, neboť chybí poučná osvěta, která poměrovat věrohodnost volebních programů, zda nejsou lákadlem, planým svodem či jen licoměrnou návnadou! Každý z nás budeme v nich hledat vše, co potřebujeme a po čem toužíme, neuvažující ovšem, že nelze brát, není-li již asi z čeho!

Kdo a jak však vybuduje to, z čeho možno brát? Jistě v těch nejdůležitějších oblastech to nedokáže inženýr chemie ve funkci ministra financí, ani lékař-anesteziolog ve funkci ministra obchodu a průmyslu. Odborně povolanější pracovníci NERVu příliš slýchání nejsou, je-li jim vůbec dovoleno v něčem svůj um nabízet! Nelze se proto divit exprezidentu V. Klausovi, že v následujícím volebním období nehodlá vstoupit do politiky, v níž dle něj je kritický nedostatek erudovaných ekonomů, kteří dříve, nežli nám budou moci plnit naše přání, budou muset zastavit propad naší zadluženosti ve výši 3,5 tisíců Kč za každou vteřinu 24 hodin denně, po celá léta! Je škoda, že V. Klaus své dnešní názory neuplatňoval již v počátcích své funkce ministra financí, kdy akce V. Koženého a zejména kupónová privatizace rozkradly stovky miliard Kč

a odstartovaly několikabilionové rozehospodařování!

Leccos ve ztrátách však nelze vysvětlovat jen údajným nedopatřením. Dokazuje to i nevěrohodná argumentace nutnosti téměř nicotné valorizace důchodů, paradoxně v době, kdy Ústavní soud navrhl navýšit platy ústavním činitelům, s výslovným zdůrazněním, že jde pouze a výlučně o stagnující platy soudců! Parlament tu výlučnost „přeslechl“ a v plačtivém podání poslanec Benda sdělil nám důchodcům, že bohužel nelze jinak, než že „ač neradi, v poslušnosti Ústavnímu soudu jsme nuceni i proti své vůli si své platy navýšit!“ Že leccos, co není, by mohlo být, kdyby naši politici sjíždějí celou zeměkouli za naše peníze, aby si odtud přiváželi tamní zkušenosti. Nemuseli bychom vyslechnout např. kontrast mediálních zpráv, že Izrael pro případ svého ohrožení vybudoval pro většinu svých obyvatel ochranné podzemní betonové bunkry, zatím co u nás přežívá bez střechy nad hlavou již přes 30 tisíc bezdomovců, v mediálně prezentovaných obavách, že toto číslo do budoucna neustále poroste!

Varujme se zklamání z nereálných nadějí! Stále se nedaří formulovat dostatečně přesvědčivě fundovanou

a přijímanou levicovou vizi, kterou by veřejnost považovala za realizovatelnou, aby to byla systémová změna a ne jen jakési „pozlátka vylepšeného kapitalismu!“ Očekávaný vítězný opoziční blok je málo průhledný a v přetrvávajícím podvědomí „bohumínského ujednání“ není jednoduše sjednocený! Očekávaná předvolební občanská protivládní jednota zdá se být velice křehkou oproti dravým skupinovým a třídním zájmům, což je dosavadní historií ověřená zákonitost!

Takže v těch předvolebních úvahách si položme otázku, zda se můžeme nadít všeho toho, co bychom chtěli či potřebovali a zda naše nově zvolená vrcholná politická (rádoby?) „elita“, bude ochotná i schopná nasaďit se ve prospěch nejen nás voličů, ale celého národa! Kéž to bude „vstříc ke skvělým zítřkům“, nikoliv jen „přešlapování na místě“, nebo nedej Bože, dokonce „jízda do pekel“ - na to si všichni odpovíme ještě před vstupem do volebních místností, není-li nám náš osud lhotejný! **redakce BS**

POZVÁNKA

NA 1. SPOLEČENSKÝ PLES SENIORŮ
Městská organizace Svazu důchodců v Brně připravuje 1. ples seniorů, který se bude konat 17. ledna 2014 od 17 do 22 hodin v hotelu Kozák.

Vstupenky na ples se budou prodávat od 15. října 2013 každé úterý na sekretariátu Svazu důchodců ČR v Brně, Běhounská 17. Cena 150 Kč.

„Proč bychom se netěšili?“

Zamyšlení nad právním vztahem věřitele a dlužníka v dnešní době

Neoddělitelnou součástí všech právních systémů bylo a je vymezení závazkového právního vztahu „věřitel – dlužník“. Kontinentální právní systémy vycházejí z římského práva, které vymezilo základní právní povinnost v závazkovém vztahu „*Pacta sunt servanda*“ (smlouvy mají být plněny). Toto základní vymezení závazkového vztahu se promítá především do vztahu věřitel – dlužník ve všech základních zákonících od Říma po dnešek.

Po celá staletí se zdokonaloval systém, v němž se zformovala finanční sféra, v níž věřitelé postupně vytvořili bankovní domy operujících s financemi jedinců, či podniků. Jejich prosperita byla a je dodnes založena na tom, že věřitel (bankéř) přijímá do úschovy peněžitě prostředky, kdy vystavuje o této transakci vkladateli písemnou záruku v podobě vkladového listu (nejčastěji mající podobu vkladní knížky, osobního účtu a pod.) a za ně poskytuje vkladatelům určitý úrok. Tyto dispoziční peníze využívá k finančním transakcím, které mu tak umožňuje poskytovat úvěry zájemcům. Hlavní zdroj jeho obohacování spočívá v tom, že vkladatelům poskytuje výrazně nižší úrokovou sazbu, než kterou požaduje od těch, kterým peníze půjčuje.

Ochrana závazkových smluvních vztahů - zejména peněžních - tvoří základní pilíř všech občansko-právních zákoníků. V našich zemích to byl rakousko-uherský zákoník z roku 1811 (na nějž navazuje nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb.) a současně platný občanský zákoník č. 40/1964 Sb.

V mezilidských vztazích se tento vztah po celá staletí projevoval jako velmi rozporuplný vztah, mající mnohdy až dramatickou podobu. Byly to především úroky, které dusily dlužníky. Slavný norský spisovatel Trygve Gulbrandsen v jednom svém románu vložil do úst vysloužilého válečníka majora Barreho větu: „*Úroky jsou výmyslem ďábla*“.

Závazek dlužníků splácet půjčky řádně a včas, včetně úroků - je zakotven v zákonech každého státu.

V našem občanském zákoníku 40/1964 Sb v § 488 se konstatuje: „*Závazkovým vztahem je právní vztah, ze kterého věřiteli vzniká právo na plnění (pohledávka) od dlužníka a dlužníkovi vzniká povinnost splnit závazek.*“ Vymahatelnost pohledávky je zákonem garantována soudním rozhodnutím, exekucí řízením podle zák. č. 120/2001 Sb. Rovněž nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. v § 3 odst. 2 písm. d) konstatuje, že „*daný slib a smlouvy mají být splněny*“.

Zvláštním právním institutem vztahujícím se k peněžním půjčkám je protiprávní uzavření peněžitě půjčky, tzv. lichva. Trestní zákoník ji vymezuje v § 253 odst. 1 takto: „*Kdo zneužívá něčí tísně, nezkušenosti nebo rozumové slabosti nebo něčího rozrušení, dá sobě nebo jinému poskytnout nebo slíbit plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru nebo kdo takovou pohledávku uplatní nebo v úmyslu uplatnit ji na sebe převede bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem...*“

Praxe a realita postihu lichvy soudem je prakticky zanedbatelná. Ba dokonce judikátem Nejvyššího soudu je lichva označena až od 60% úrokové sazby.

Lze konstatovat, že i náš právní řád formálně-právně vymezuje vymahatelnost práv vyplývajících ze závazkových vztahů mezi věřiteli a dlužníky. Nelze však říci, že tomu je tak v reálném životě. Jsme svědky, že došlo a dochází k nebyvalému rozsahu neplnění přijatých závazků, hlavně na straně dlužníků. Jestliže na konci 90. let byl poměr dluhů domácností

v únosné míře a nebyl předmětem společenské pozornosti, tak počátkem 90. let, po změně společenských poměrů, nastal nebyvalý rozmach ve sféře půjček, jak u fyzických tak i u právnických osob.

Zpočátku zadluženost domácnosti se nezdála být problematická. Dostupnost půjček od peněžních ústavů byla lákavá a zadluženost domácností se rapidně zvyšovala. Také vymahatelnost nesplacených půjček ještě nečinila problémy. Podle zprávy Exekutorské komory vymahatelnost pohledávek dlužníků u kategorie domácností do poloviny 90. let byla až 99 % ! Ale následující léta se zadluženost domácností rapidně zvyšovala, nejdříve k miliardové hranici. Jenže varovná čísla nevarovala, ale spíše naopak, peněžní ústavy ve snaze dosáhnout vysokých zisků půjčovaly masově stále vyšší částky. Věřnost na takové nové podmínky přístupu k úvěrům nebyla zvyklá. Velice lehkově se zadlužovala - zejména mladí, a nepomýšlela na to, že závazky se musí plnit! Zadluženost domácností dramaticky narůstala a i dnes narůstá. V současné době již překročila 1 bilion a sto miliard Kč a zadluženost pokračuje!

Domácnosti začaly splácení dluhů řešit tím, že si na splácení úvěrů půjčují a tak nastává situace, kdy dluhy se splácují dalšími dluhy. Insolvence se stává velmi rozšířeným jevem. (Insolvence – předlužení znamená, že dlužník má alespoň 2 věřitele a není schopen řádně a včas dostát svým závazkům déle než jeden měsíc.)

Zpráva exekuční komory z minulého roku konstatuje, že vymahatelnost dluhů dosahuje jen 20 až 30 % ze soudních rozhodnutí o provedení exekucí na dlužné částky. Situaci si navíc dlužníci komplikují tím, že k vyřešení dluhů si půjčují u soukromých finančníků, kdy lehkově podepisují dlužní úpisy, které je přivádějí do neřešitelné, až bezvýchodné situace.

Lze konstatovat, že zákonodárci a státní orgány neřeší včas toto narůstající nebezpečí, které nabývá velice vážných rozměrů. Strohá čísla:

- Zadluženost domácností 1 bilion 100 miliard Kč a stále narůstá.
- Nezaměstnanost – cca 600 tisíc lidí.
- Značný počet hypotečních úvěrů atd.
- Proti tomu čisté zisky bank za 1. pololetí tohoto roku 36,7 mld Kč!
- Dle průzkumů 41 % domácností vychází jen taktak s peněžními příjmy, na dluh dokonce žije 20 % domácností.

Je těžko pochopitelné, že městská sídliště jsou přeplněná stále větším počtem nových, drahých aut, je tomu tak i ve vesnicích. Není neobvyklé, že v jedné rodině jsou dvě i tři osobní auta. Ročně vyjíždí na letní prázdninové dovolené k moři statisíce rodin. Kolem sebe vidíme kypící blahobytný způsob žití. Že by žili podle hesla „*Carpe diem*“ (užij dne) ?

Těžko jsou pochopitelná strohá negativní čísla, jež ukazují na nebezpečnou realitu života a velmi varující komentáře o negativním stavu vývoje české společnosti. Nebo má pravdu profesorka dr. Dvořáková z VŠE Praha, když napsala: „*A na horní palubě Titaniku se ještě tančí ?*“

Prosím čtenáře o prominutí, že jsem se od rozboru právního vymezení závazkových vztahů a vztahu věřitel a dlužník dostal ke stávajícím znepokojujícím údajům o rozporuplném vývoji naší společnosti.

JUDr. Karel Neveselý

VÝJIMEČNÝ ZÁJEZD DO SÍDLA ČESKÉHO SENÁTU

Městská organizace Svazu důchodců ČR v Brně využila nabídky paní senátorky JUDr. Elišky Wagnerové k návštěvě Senátu České Republiky (dále jen Senát) a zorganizovala poznávací zájezd 4. září 2013 do Prahy. Seniori byli cestou autobusem informováni naší předsedkyní Mgr. Alenou Kudličkovou o průběhu návštěvy Senátu a plánovaných akcích v září a říjnu včetně Plesu seniorů 17. ledna 2014 v hotelu U Kozáků v Žabovřeskách. Paní Milena Leichmanová doplnila informace zajímavými údaji ze života ambiciózního šlechtice a vojevůdce Albrechta z Valdštejna, který dal předními architekty z Čech a Itálie postavit Valdštejnský palác, ve kterém dnes sídlí Senát.

Výjimečnost zájezdu spočívala jak v zabezpečení volného průjezdu (z Klárova na Valdštejnské náměstí) a rezervaci parkování u hlavního vchodu do prostor paláce, tak i v přivítání asistentkou Senátu sl. L. Kožušníkovou. Vedení MO SD ČR v Brně předalo asistentce květinový dar a pro senátorku JUDr. Elišku Wagnerovou korálkovou sponu ve tvaru a barvě brněnského draka.

Po přivítání a bezpečnostní prohlídce jsme navštívili překrásnou zahradu italského stylu a nástupní prostor do reprezentačních místností před oficiální audiencí. Dne 18. XII. 1996 se v hlavním sále konala ustavující schůze Senátu. Senát zde zasedal dva roky a po dokončení přestavby bývalé knihovny se přestěhoval do jednací

síně. V současné době je hlavní sál využíván i pro veřejnost, zejména k mezinárodním konferencím, přednáškám a kulturním akcím. K historii výstavby Valdštejnského paláce jsme se například dozvěděli, že Albrecht z Valdštejna (1583-1634) využil příznivé společenské situace v Praze, kdy měšťanstvo přistoupilo k intenzivní renesanční přestavbě paláců a vykoupil 30 malostranských domů včetně Tržkovského paláce. Albrecht z Valdštejna, poté co získal přízeň císařského dvora (titul generalissimus armády, vysoké šlechtické tituly, pozemské statky aj.), začal vyvíjet pozoruhodnou stavební aktivitu. Valdštejnský palác se stal místem setkání státníků, politiků, obchodníků a armády, měšťanstva, vědců i umělců své doby. Především se palác stal symbolem moci, bohatství a slávy svého majitele.

Další pracovnice Senátu nás doprovodila reprezentačními místnostmi Rytířského sálu, Zrcadlového sálu,

předpokoje, Audienční síně, pracovny Mytologické a Galerijní chodby. Obdivovali jsme zlatené římsy, bohatou štukaturu stropní klenby, nástěnné fresky, kožené tapetování stěn, kazetové stropy, křišťálové lustry, benátská zrcadla nebo skladbu dlaždic podlahy v Audienční síni do tzv. kvadratury kruhu – symbolu nekonečna. Veškerá výzdoba paláce je součástí výtvarné koncepce raného baroka a je oslavou válečnického umění Albrechta z Valdštejna.

Prohlídku jsme ukončili v nově rekonstruované Jednací síni Senátu se sedadly pro senátory, členy vlády, překladače a hosty. Závěrem jsme si prohlédli Kapli svatého Václava a společně poobědvali v jídelně pro senátory a pracovníky Senátu.

Plní ojedinělých zážitků, nevšedních estetických prožitků, které smysluplně obohacují náš seniorský život, jsme se spokojeni a šťastni navraceli domů.

Jana Vrabcová (foto Jozef Štofán)

Kam se ztratila úcta a slušnost?

Mediální útoky a bezuzdná kritika na naši hlavu státu z většiny médií i „české televize“ opravdu už hraničí s drzostí a nevychovaností! Korunu tomu všemu dodal 10. 8. redaktor Kachlík v Brněnském rozhlasu, když prohlásil, že „Zemana volili občané s malým vzděláním“, což údajně převzal z tisku. Nevím, kolik z nás zaslechlo tento jeho neomalený výrok, jímž jsme byli právem hluboce dotčeni! Co si myslet o vzdělanosti tohoto redaktora i jemu podobných, kteří si dovolí urážet hlavu státu a nás, jeho voličů?

Je to důsledek ztráty všech morálních i etických hodnot v celé naší společnosti, v níž někteří význam těchto slov asi ani neznají! Jádrem problému začíná u výchovy v rodině a ve škole, kde se mladým lidem duchovní hodnoty zkráceně zastírají a naše minulost se předkládá tendenčně! Minulost našeho školství

byla velice kladně hodnocená i v zahraničí, ale předchází pravicové vlády vpašovaly do ní zavádějící argumenty, hraničící až se lží!

Píši tento článek ve dnech, kdy jsem ještě plná zážitku z brněnského setkání prezidenta Miloše Zemana s námi občany, kde jeden výtržník neustálým pískáním narušoval prezidentův projev až do chvíle, kdy jej vyvedla policie. Všichni přítomní s tímto zákrokem policie souhlasili, tak jako s projevem pana prezidenta, i s odpověďmi na jemu kladené otázky. Na adresu tak neomalených jeho odpůrců se právem táži „tak tohle je ta vaše ‘demokracie’?“ Asi ano, ale jen pro vás a ty „vyvolené“!

Opětne jsem byla zklamaná naší českou televizí, kdy v pořadu „Události v regionech“ nebylo ani zmínky o návštěvě prezidenta v městě Brně na náměstí

Libuše Gottwaldová

Svobody. Kde jinde než v tomto vysílání by měli být občané informováni o tak významné události? Ostatní televize byly vstřícnější a ukázaly alespoň něco z toho ve svých večerních zprávách. **Opět jeden z mediálních záměrů – neukazovat a neinformovat občany o něčem, co se právě – ale komu? – nehodí!**

K napsání tohoto článku mne vedla současná situace v naší společnosti, kdy se takřka denně a na každém kroku setkávám s velkou neúctou, hrubostí, cynismem, bezohledností a dalšími nectnostmi, se kterými jsme se my „starší“ v minulosti setkávali jen výjimečně! Bohužel však naše sdělovací prostředky jim dopřávají velký prostor a dokonce jim nepokrytě fandí! Ale pozor, tímto marasmem si tato generace úspěšně připravuje to, na co jednou si bude se svými dětmi převelice naříkat!

**JUDr. Michal Hašek,
hejtman JMK**

Vážené a milé seniorky a senioři,

chtěl bych Vám poblahopřát k vašemu společnému svátku, který připadá každoročně na 1. října. Je dobře, že v našem i světovém kalendáři je místo pro Mezinárodní den seniorů. V našem kraji si už získává tradici nejen v Brně, ale v i mnoha dalších obcích.

Jsem potěšen, kolik aktivit se v posledních letech v našem kraji pro seniory objevilo. Poradenství, volnočasové aktivity, Senior Pasy a sociálně aktivizační služby. Svaz důchodců je jednou z největších seniorských organizací, která sdružuje aktivní seniory a nabízí těm, kteří se chtějí přidat, vzdělávací, sportovní i sociální programy. Je to organizace pro současnost.

Dnešního seniora totiž stále více vnímám, jako člověka, který chce ještě hodně udělat pro sebe i pro druhé. Člověka, který se umí bavit a také udělat radostnější a šťastnější lidi kolem sebe, člověka, který umí poradit v pravou chvíli, protože už má kus života za sebou.

Je potěšením nejen pro mě, že aktivních a angažovaných seniorů neustále přibývá. Je to dobré znamení pro jejich děti, rodinu i společnost ve které žijí.

Ať i tento svátek je důkazem, že senioři mají stále více život ve svých rukou.

Zavinila to ČSSD ?

Předvolebně účelovým, zjevně nepravdivým osočením ČSSD, na to kladně odpovídají HN 3. září 2013 v článku „Nemocnice přijdou kvůli ČSSD o stamiliony.“

Ve skutečnosti, žel jen okrajově, se přiznává ČSSD, že tato strana připouští, že jen dočasně v krajní nouzi, a to pouze nezbytnou finanční částkou, musí pacient přispívat na svoji nemocniční léčbu, aby se údajně zabránilo jejímu kolapsu, hrozcímu pro nedostačující státní dotace do zdravotnictví. ČSSD zásadně omítá částku 100 Kč za každodenní – prý „hotelový“ pobyt v nemocnici a jako dočasně odpovídající obnos připouští dosavadních 60 Kč, se snahou postupně tuto částku snižovat! Celý zmíněný článek se však chytře vyhýbá širším souvislostem ve státního rozpočtu, v jejichž kontextu by se dal dohledat potřebný nespočet relevantních řešení!

Tak například: celkový měsíční příjem člena Parlamentu několikánásobně přesahuje plat např. prof. Pafka, provádějícího celkové transplantace plic, takže v případě jen jedné takové operace týdně je zachráněno 52 našich spoluobčanů ročně! Kolik duševního, tělesného úsilí a času musí tento špičkový chirurg vynaložit v takové své práci, oproti na TV - obrazovkách prezentovaných absentujících, pospávajících, či čtoucích si poslanců? Ředitel VZP má podle internetové zprávy 225 tisíc Kč měsíčně, s roční odměnou šesti těchto platů, což je v jeho celoročním příjmu přes 4 mil. Kč. On získá každodenně, včetně sobot a nedělí celý průměrný příjem důchodce (asi 10,5 tis. Kč). Při tom pracovní úsilí jeho a všech úředníků VZP se prakticky projevuje jen v rozmezí zodpovědnosti za „*má dát – dal!*“

Pamětníkům Masarykovy první ČSR, i následné ČSSR je dobře známo, že v období obou těchto republik, ale i v časech před nimi, byla nemocniční léčba pro pacienta zcela bezplatná! V r. 1989 byl oproti současnému, o více než 100 miliard

deficitnímu, zcela vyrovnaný státní rozpočet. Dokonce se zadlužením vůči ČR ze strany tehdejšího SSSR a některých asijských států!

Bezplatná nemocniční léčba začala být ohrožovaná až v letech privatizačního rozprodeje majetku státu do zahraničí, zejména však divokou kupónovou privatizací a následně trvalou, plíživou i zjevnou všudypřítomnou korupcí a předraženými zakázkami, od ZIPu ve zdravotnictví až po celostátní mnohamiliardové ztráty v Mostecké uhelné, kdy do současnosti byla státní pokladna takto připravená téměř o 4 BILIONY Kč!

Asi před rokem prof. Dvořáková, v zahraničí uznávaná politoložka, vedoucí Akreditační komise na Ministerstvu školství, která odhalila skandály v udělování akademických titulů na plzeňské Právnické fakultě, uvedla na internetu doslova: „*Isem zděšená nahlédnutím do zákulisí našeho vládnutí, neboť již nemáme vládu; místo ní vládne anonymní lobbysticko-korupční mafie, prostoupená do vlády!*“ Neproniknutelná anonymita této mafie nedovolí však odhalit její průnik mezi všechny úředníky ministerstev. Z nastávajících voleb vzejdou sice noví ministři, ale z jejich rezortů tím nelze odstranit všechny ty zkorumpované úředníky! Nedivme se proto, že to vše, ale i mnohé jiné tomu podobné, uspíšilo též pád Nečasovy-Nagyové vlády.

Souhrnně pojato a jak výše uvedeno, účelové obviňování ČSSD jako prvku ohrožujícího nemocniční léčbu pacientů, je předstíraným pláčem nad nesprávným hrobem! Potřebnou nápravou toho je ultrapravicový příkaz nám všem: „*Svémi poplatky za svoji nemocniční léčbu musíte uhradit vše to, co v této zemi jsme doposud úspěšně rozkradli!*“

Hubert Fadrus

ZE ŽIVOTA MÍSTNÍCH KLUBŮ

Klub důchodců Zetorák v I. pololetí 2013

Naši členové se scházejí pravidelně dvakrát měsíčně v Dělnickém domě na Jamborově ulici. Přítomní na těchto setkáních hovoří o tom, co výbor a oni přichystali, hovoří se o různých našich problémech, nezapomíná se ani na oslavu narozenin. Ale naše činnost je mnohem širší, snažíme se vždy přichystat něco, co bude mít mezi našimi členy širší ohlas. A to se nám daří.

V lednu jsme připravili první rekreační pobyt v oblíbeném středisku UVK Karlovice. Jezdíme tam řadu let a stále je o tento pobyt velký zájem. Letos se zúčastnilo 46 členů, byli nadšeni, navštívili jsme i Karlovu studánku a Praděd. Předem jsme zajistili, pro velký zájem, pobyt i v roce následujícím. Další možnost rekreace využili členové v červnu v hotelu Pavla ve Vlachovicích, i zde pro nás rezervují i pobyt v roce 2014.

Každoročně od března pořádáme třikrát v měsíci pro členy, ale i pro další zájemce, vycházky do okolí Brna, také letos s těmito velmi oblíbenými akcemi pokračujeme.

V dubnu, ve spolupráci s OS Zetor a OS ZKL, se konalo pololetní setkání jubilantů, na kterém byly předány oslavencům připravené dárky. Oběma odborovým sdružením za akci patří velké poděkování. Pravidelně navštěvujeme dlouhodobě nemocné členy doma i v domovech důchodců, při návštěvě mají samozřejmě radost z přineseného dárku, ale hlavně se radují z návštěvy, protože mají stále zájem o dění v klubu.

Ohlas měla u bývalých pracovníků za spolupráce vedení uskutečněná návštěva areálu ZKL, té se zúčastnilo 20 důchodců, seznámili se s novou technologií výroby a modernizací strojového parku.

V měsíci červnu se uskutečnil autokarový zájezd, který si dal za cíl poznání území od Chřibů až po východní část našeho kraje. 46 spokojených účastníků začalo putování v lázních Leopoldov-Smrádky v malebném údolí Chřibů nedaleko Buchlovic. Lidé sem jezdí pro relaxaci fyzickou i psychickou. Mile nás překvapila obnova provedená a prováděná novým majitelem. Po dobrém obědě v Buchlovicích a návštěvě zámecké zahrady jsme pokračovali do Tupes, kde jsme se seznámili s historií hrnčířské výroby. Poznali jsme ještě skanzen velkomoravského sídliště v Modré, tam jsme se důkladně seznámili s životem a kulturou našich dávných předků. Závěrem naší cesty byl Velehrad, známé poutní místo.

Už se těšíme, až po letním přerušení činnosti zahájíme znovu na podzim.

Matulová – místopředsdkyně KD

Klub důchodců

v Medláncích se také činí

V medláneckém zpravodaji nás potěšilo, že Klub důchodců, i díky paní Leichmanové, začal úspěšně spolupracovat s Domovem pro seniory na Podpěrově ulici. Společně navštívili Židovský hřbitov, zúčastnili se za doprovodu paní starostky procházky za zajímavostmi obce, vyjeli si spolu s dalšími seniory na výlet do Rájce nad Svitavou, do Lednice, společně si zahráli pétangue a srpen patřil druhému ročníku Seniorských sportovních her.

Taková spolupráce nás těší.

redakce

Zpráva o činnosti Klubu důchodců v Obřanech

Letos v únoru jsme si za účasti zástupkyň Městského výboru Svazu důchodců v Brně, několika zakládajících členů a paní starostky nynější i předcházející, připomněli 20. výročí založení Klubu důchodců v Obřanech. Bylo to 3. 2. 1993, kdy 23 obřanských důchodců v čele se starostou panem Břicháčkem Klub založilo a hned se pustili do práce. V roce 2001 měl klub již 121 členů. Jak šel čas, první členové pomalu ale jistě stárli, přicházely nemoci i odchody. V současné době má klub zaregistrováno 81 členů.

Za tu dobu dvaceti let klub uspořádal 750 besed s různou tematikou zdravotní, kulturní i poznávací, 75 zájezdů, i pobytů na Šumavě, v Řecku a Itálii. To bylo dokumentováno výstavou fotografií a kronik, které v současné době výborně vede paní Marta Holenová. Na zájezdech členové klubu poznali velkou část republiky, letos v červnu zámek Kratochvíle v Jižních Čechách a v září se chystáme do Vizovic.

Velký důraz klademe na společenskou stránku setkávání. Každý měsíc jednu středu věnujeme oslavě narozenin členů s kyticí a písničkami. K tanci i ke zpěvu nám ochotně hraje dvojice hudebníků pánové Vladislav Holzer a Stanislav Lysák nebo harmonikáři Jiří Bártl, Josef Boček a Vladimír Krejča. A když navíc náš kulturní kroužek pod vedením paní Krejčové a Dvořákové připraví program u příležitosti MDŽ, Dne matek, Velikonoc, Kateřinské hody v krojích nebo maškarní průvod a další, je to jako pohlazení na duši a vzpomínka na příjemné chvíle našeho života.

Pro naše potěšení nám občas předvedou své umění děti z MŠ Cihelní nebo ze souborů Šafránek a Slaviček. K tomu vždy k dispozici káva, čaj a malé občerstvení. Zakončení prvního pololetí bylo ve stylu lázeňské promenády (lázeňské oblečení včetně nezbytného kloboučku) s typicky lázeňskou hudbou a lázeňskými hrnečky s obřanským životodárným vinným pramenem. Vyvrcholením byla volba MISS babička 2013, kdy porota složená z přítomných pánů dekorovala šerpami a korunkami tři seniorky.

Velmi kladně hodnotíme podporu a porozumění pro práci Klubu ze strany členů Zastupitelstva ÚMČ, bez jejichž pomoci, finanční podpory a osobní účasti na některých našich akcích, by klub nemohl rozvíjet svou činnost mezi obřanskými seniory v takové míře jako dosud.

Milada Nejedlá

Na snímku dole „Lázeňská promenáda“ a zámek Kratochvíle.

**ZASTAVILI JSME
KALOUSKA!**

**VOLTE
ZEMANOVCE!**

„Jako starosta Kyjova na rozdíl od mnoha politiků vím, jak se žije lidem na vesnicích a v odlehlých částech naší republiky. Nedovolím, aby se Česká republika stala kontejnerem Evropy, kam se budou dovážet nekvalitní potraviny a výrobky. Prosadím větší podporu obcím a krajům, protože každý z nich má co nabídnout turistům i obyvatelům. Naše země je soběstačná a musíme zastavit neustálou podporu zahraničních výrobců na úkor těch českých.“

A blue ink signature of František Lukl.

František Lukl
ministr pro místní rozvoj

Postřehy ze života seniorů v Japonsku

Japonsko – NIPPON KOKU „země vycházejícího slunce“, je ostrovní stát v jihovýchodní Asii s nejstarší císařskou dynastií na světě a silící aktivitou jejích členů na straně jedné a prohlubující se demokratizací společnosti na straně druhé. Země seizmických anomálií (zemětřesení, sopečné erupce, tsunami), tajfunů a povodní. Země ze čtyř pětín hornatá a 68 % zalesněná.

Země, která byla geograficky, politicky i hospodářsky dlouho izolovaná a světu se otevřela až v polovině 19. století, dnes představuje svéráznou syntézu staré asijské civilizace s moderní evropskou – americkou, za předpokladu zachování Japonska Japoncům. Formy sebeobrany a přežití spočívaly v neustálém boji šógunů – vládců, císařů a jejich armád. Zvláště 20. století představovalo nejbouřlivější období japonských dějin. Stát vybudoval silnou průmyslovou základnu a silnou armádu. Japonci prošli čtyřmi válkami. Tři z nich vytvořily z Japonska hlavní asijskou vojenskou a průmyslovou velmoc, čtvrtá je srazila na kolena. Stála je mnoho životů a hospodářských ztrát jak v přímém boji, tak svržením atomových bomb na Hirošimu a Nagasaki ke konci druhé světové války, což také uspíšilo kapitulaci Japonska. Země však rychle překonala následky války a postupně se stala vyspělou průmyslovou velmocí s nejnižší inflací, konkurenceschopným trhem, moderní technologií a vysoce kvalifikovanou pracovní silou. Neodmyslitelnou součástí „*technického zázraku*“ je úcta Japonců k tradicím předků, morálním hodnotám a tisícileté výchově k loajalitě, poslušnosti, sebeovládání, potírání nepořádku, trpělivosti a pracovitosti.

Pro nás Evropany představuje Japonsko exotickou zemi plnou mýtů, rozdílného jazyka, písma a kultury, včetně náboženství, umění a sportu. I když po mnoho staletí profitovalo Japonsko z čínské kultury (jazyk, znakové písmo, čínský buddhismus, konfucianství a taoismus), urychleně vytvořilo vlastní jazyk a písmo, využívalo kultury přírodních božstev, upřednostňovalo svůj šintoismus, kult předků, lidskou důstojnost a další hodnoty obsažené v morálním kodexu samurajů. Výzkumy prováděné Úřadem předsedy vlády v letech 1994-2012 mimo jiné potvrdily nezastupitelnost rodiny ve výchově dětí k národní hrdosti, vybranému chování a úctě ke kulturnímu dědictví. Ministerstvo vzdělávání, kultury, mládeže a sportu zavedlo povinnou výuku etiky a estetiky, v jejímž rámci se učí japonské děti tradicím čajového obřadu, kultuře stolování s hůlkami, kaligrafii, malbě na sklo a hedvábí, pracím s bambusem, dřevem a papírem, úpravě zahrad a květin (ikebana), pěstování bonsai (malých stromků), hře na tradiční japonské nástroje, oblékání tradičních kimon (úprava účesů a spon). Velká pozornost je věnována sportu. Z tradičních sportů se učí základům sumó, kendó, džúdó a karate. Z běžných sportů provozují turistiku, jízdu na kole, rádi hrají tenis, golf, kopanou. Populární je softball, gymnastika, sportovní střelba a lyžování. Tělocvičny a bazény jsou i v závodech, soukromých firmách a obchodních domech. Lásku ke sportu Japonci prokázali organizováním olympijských her v Tokiu, Sapporó a Nagano.

V rámci mimoškolní výchovy jsou organizovány návštěvy tradičního japonského divadla, a to jak ve světě ojedinělé formě zvané Bunraku (hra s velkými loutkami), tak i Nó, což je představení s maskami hrané pouze muži, dále forma Kabuki, pro kterou je typické výrazné nalíčení, mytologická témata s efekty světla a vířením bubnů. Symbolické pro japonskou kulturu a umění jsou festivaly lidového umění a náboženské

průvody s přenosnými svatyněmi mikoši, pagodami, sochami božstev, lampióny, draky a skupinkami hudebníků a tanečníků. Přítomní mají slavnostní hedvábná kimona doplněná širokými pásy obi a rodovými znaky. Nejznámější slavnosti jsou provázeny návštěvami chrámů a ohňostroji, z nichž nejkrásnější je ohňostroj nad řekou Sumida v Tokiu. Známa je také slavnost Aoi v Kjóto a festival v Takasaki, kde vyrábějí domácí božstvo Daruma, což je panenka, kterou vlastní téměř každá japonská rodina. K reprezentativním svátkům hojně navštěvovaným patří také O Bon na Šikoku. Císařská rodina v čele s císařem Akihito a císařovnou Mičiko velmi dbají, aby vedení prefektury, školy, kulturní zařízení a japonské rodiny zachovaly tyto tradiční slavnosti jako součást životního stylu.

K nejnovějším svátkům patří i Úcta ke stáří, pořádaná třetí pondělí v září jako symbolické vyjádření významu seniorů v japonské společnosti. V tento státní svátek se koná množství kulturních akcí. Japonští senioři se rozhodně necítí osamělí a nepotřební. Naopak muži stojí v čele rodinných klanů, ženy dbají o zdravou stravu a semknutost rodiny. Senioři se těší úctě a respektu doma i ve společnosti. Mnozí jsou „*nositeli tisíciletých národních tradic*“, vedou zájmové kroužky, sportují, podílejí se na pořádání veřejných akcí, sebevzdělávají se a pomáhají při výchově dětí. Žijí střídavě a dbají na harmonii ducha i těla. Pokud mají problémy se zdravím, postará se o ně syn a přijme je do své rodiny. V metropolích a sídlech prefektur, kde je nedostatek bytů a volných prostor pro jejich výstavbu, pomáhá v oblasti sociální a zdravotní péče stát.

Také japonská populace stárne. V roce 1990 mělo 12 % japonské populace věk nad 65 roků, okolo roku 2000 došlo ke zvýšení na 17 %. Senioři pracují do vysokého věku. Stát i soukromý sektor sponzoruje pro seniory centra volného času a kluby, společně s centry pečovatelské služby a krátkodobé asistence v rodinách. Příležitosti k práci je pro seniory málo. Uplatnění nacházejí především v malých firmách a soukromých podnicích, jedná se většinou o nekvalifikované obory na částečné úvazky. Odklon od tradičního obrazu velké japonské rodiny se zpomalil (prarodiče, rodiče a děti žijí pohromadě), i když organizace uvnitř rodiny je volnější.

O Japonsku je známo, že jde o rozvrstvenou konzumní společnost s bohatým kulturním dědictvím, v níž se mísí fantazie a realita, historie a současnost, tradice a moderna. Cizinci je však předkládána představa jiná: obraz Japonska jako monokulturního ráje stejnosti (stejně vzdělání, stejná práva, stejné možnosti), obraz semknuté a šťastné rodiny, kde se všichni těší bohatství a stabilitě. Pro zámoří jsou stále některé informace tabu. V běžném životě to například znamená, že cizincům není vstup do klubů, tradičních malých restaurací a do soukromí rodin umožněn. Prostě Japonsko je pro Japonce. To ovšem nevylučuje obchodování, oficiální cestovní ruch a spolupráci se světem ve vědě, technice, kultuře, umění a sportu. Naši republiku spojuje s Japonskem láska k dětem, vzdělanost, péče o kulturní dědictví a láska k umění.

Jana Vrabcová

INZERÁT – VOLEJTE 777 537 447

Prodám i jednotlivě několik obleků šitých na zakázku u krejčího, rozměry – sako (šířka ramen 48 cm, pas 114-118 cm, délka 75 cm), kalhoty (pas 105-110 cm, délka 106-110 cm). Předběžná cena za oblek 250 – 300 Kč.

Dále prodám zimní prošívaný kabát, šitý ve Vksu (délka 111 cm, šířka v ramenou 51 cm). Cena stejná.

Za symbolickou cenu také nabízím knihy z 50. - 90. let.

ZAPOMENUTÉ VÝROČÍ

Ten dům v Masarykově čtvrti na rohu ulice Rudišovy a Havlíčkovy ještě stojí. Když mě tam roku 1939 přivezli, ulice se jmenovala Karla Wávry, číslo 67 zůstalo dodnes. A v prvním patře tohoto úctyhodného nájemního domu pana domácího Pospíšila, mezi bytem a ordinací paní doktorky Soni Haasové a krejčovstvím pana Ladislava Vykypěla, byl ten malý byteček, kam jsme se přestěhovali. Vcházelo se reprezentačním vchodem, vpravo domovníctví paní Lipovské, vlevo sklady a drogerie pana Čtvrtníčka. Schodiště studené, z umělého kamene, do poschodí i do sklepa. Ten zatím sloužil ke skladování uhlí a brambor, aby později na sebe vzal podobu protileteckého krytu s palandami, peřinami a kufrů s oblečením a krabicemi s moukou a hrnky se sádlem. Sem se celý dům v době náletu rychle stěhoval, třeba na celou noc. Ale to bylo až později, až za války.

Ale proč o tom píší? Ne proto, že to je dějiště mé první a největší lásky. Byl protektorát B. u M. a mně bylo pět roků. Z bytu Haasových se ozývala hra na klavír a zpěv silného mužského hlasu. Skladatel Pavel Haas tvořil svou operu *„Šarlatán“*. Měli tam dvě děti – Olgu a Ivana. Samozřejmě jsme se skamarádili a na dvorku k nelibosti domovnice paní Lipovské skákali panáka, trhali tulipány pana domácího a lezli po klepácích na koberce, až nás vyhnali na ulici, kde jsme si za účasti dalších dětí hráli Honzo, vstávej! Jednoho dne roku 1941 se ztratil pan Pavel Haas. Odešel do transportu do Terezína.

Že je Ivan synem Hugo Haase, který ho tu musel nechat jako nedělního, když prchal přes hranice před nacisty do Francie, nikdo nevěděl a kdo věděl, neřekl, nezahlasil. Ivan měl těžkou cukrovku, po skončení války se dočkal návratu rodičů a ti ho odvezli do Ameriky. To byl konec naší lásky. Už jen vzpomínat jsme mohli na to, že jsme se v šesti letech, za účasti všech dětí z ulice Karla Wávry, pod sakurami, zasnoubili. Ivan měl šesté narozeniny a poprvé si mohl dát, za přísného lékařského dohledu paní Soni, kousek dortu. Ach ta cukrovka! V mladém věku ho přece jen dostihla a zabila. Zemřel v nedožitých čtyřiceti letech, dříve, než jeho otec Hugo Haas. Olga ještě dlouho po válce vyhlížela svého otce Pavla, věřila, že přežil koncentrák, že se vrátí. Nevrátil se, Osvětim nepřežil.

A proč to všechno píší? Jako každoročně půjdeme 17. října, v den úmrtí Pavla Haase (v ten den v roce 1944 zemřel v plynové komoře v Osvětimi), položit kamínek na hrob rodiny Haasovy na Židovský hřbitov v Židenicích. Jen kamínek, jak příkazuje zvyk z doby, kdy židé takto činili na cestě do země zaslíbené. Takto vytvořené mohylky byly značkami pro další hledající. Kamínek položíme na hrob, ve kterém jsou uloženy ostatky Ivana i Huga Haasových. Svůj kamínek položíme i tobě, Pavle Haasi, který jsi do cíle nedošel a zemřel na cestě ke svobodě a právu na sebeurčení.

Milena Leichmanová

VYCHÁZKY V LISTOPADU

A PROSINCI 2013

★ každé pondělí ★ odjezd před 9. hodinou ★

- 4.11. Mendlovo nám. - trolejbus č. 37 - Kohoutovice - Jírovcova - „Myslivna“ - Pisárky.
- 11.11. Židenice - Stará Osada - autobus č. 78 - Velká Kladovka - nová lesní cesta „Šumbera“ - Maloměřice na autobus č. 64
- 18.11. Královopolské nádraží - autobus č. 43 do Soběšic, „Klarisky“ - lesem do Mokré Hory. Odjezd 8,35 hodin.
- 25.11. Konečná tramvaje č. 5 - Štefánikova čtvrť - autobusem č. 57 - Útěchov - rozcestí - Ořešín.
- • •
- 2.12. Židenice - Stará osada - autobus č. 55 do Líšně - Mariánské údolí - „Muchova bouda“ - a zpět. Odjezd 8,40 hodin.
- 9.12. Konečná tramvaje č. 5 - Štefánikova čtvrť - autobus č. 57 - Útěchov - lesem do Vranova.
- 16.12. Mendlovo nám. - trolejbus č. 37 - Kohoutovice - Jírovcova, dub „Troják“ - Stará dálnice.
- 30.12. Sraz na zastávce „Přístaviště“ - tramvají č. 1 směr Bystrc. Kolem přehrady - „Osada“ a zpět.
- 31.12. Silvestrovský pochod - Líšeň - Mariánské údolí.

B. Nováková

POZVÁNKA

Svaz důchodců ČR
městská organizace BRNO

zve své členy na

posezení
s cimbálovou muzikou

„NOTEČKA“ z Břeclavi

14. října 2013 - od 15 hodin
v Bílém domě na Žerotínově
náměstí, Brno

Společně si zazpíváme a pobavíme.
Určitě bude i malý dáreček.

Srdečně zve výbor organizace
SD ČR MO Brno

Brněnský SENIOR - noviny MV Svazu důchodců ČR v Brně.

Adresa vydavatele a redakce, předplatné: Svaz důchodců ČR Jihomoravský kraj - městská organizace Brno, Běhounská 17, 602 00 Brno.
Tel./fax: 545 575 257 • svaz.duchodcu.brno@seznam.cz • www.duchodcibrno.cz • IČO 69706824 • Editor PaedDr. Anna Štofanová,
dále tvoří redakční radu Mgr. Alena Kudličková, František Špaček, RNDr. Hubert Fadrus, CSc., Libuše Gottwaldová, Ing. Milena Leichmanová,
PhDr. Jana Vrabcová. • Redakční uzávěrka 20. 9., vyšlo 7. 10. 2013 • Uzávěrka dalšího čísla 20. 11. 2013 • Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. •
Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk: Moravia Perex, spol. s r. o., Trnkova 123; e-mail: info@moraviaperex.cz

Další číslo vyjde
v prosinci 2013